

Λόγοι περί της Αναλήψεως του Κυρίου - Πατερικές διδασχές

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 17, 2018

Ο **ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητῆς** γράφει γιὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου: «Ἄν ὁ Θεὸς Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα ἔγινε ἄνθρωπος καὶ υἱὸς ἀνθρώπου, γιὰ νὰ κάνει τοὺς ἀνθρώπους θεοὺς καὶ υἱοὺς Θεοῦ, ἅς πιστέψουμε ὅτι ἐκεῖ θὰ φτάσουμε, ὅπου τώρα εἶναι ὁ Χριστός, ὡς κεφαλὴ τοῦ ὅλου σώματος, ποὺ ἔγινε γιὰ χάρη μας πρόδρομὸς μας πρὸς τὸν Πατέρα μὲ τὴν δική μας φύση. Γιατί στὴ σύναξη τῶν θεῶν, δηλαδὴ αὐτῶν ποὺ θὰ σωθοῦν, θὰ σταθεῖ ὁ Θεὸς ἀνάμεσά τους μοιράζοντας τὶς ἀμοιβὲς τῆς ἐπουράνιας μακαριότητος, χωρὶς νὰ ὑπάρχει καμία ἀπόσταση μεταξὺ Αὐτοῦ καὶ τῶν ἀξίων» (1).

Ο **ἅγιος Φιλάρετος Μόσχας** σὲ ὁμιλία του στὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου λέει: «Καταλαβαίνουμε τὸ μέγεθος τῆς ἀπώλειας, ποὺ πρέπει νὰ ἔνοιωσαν οἱ Ἀπόστολοι μετὰ τὴν Ἀνάληψη στὸν οὐρανὸ τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Ὅποιος ἦταν τὸ πᾶν γι' αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶναι αὐτὴ ταύτη ἡ ἀπώλεια γιὰ τὴν ὁποία οἱ οὐράνιες δυνάμεις σπεύδουν νὰ τοὺς παρηγορήσουν, ὅταν τοὺς λένε ὅτι «οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται». Χριστιανοί, ἐὰν γνωρίσατε καθόλου τὸν Κύριο Ἰησοῦ, ἐὰν «γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος», ἀσφαλῶς πρέπει λίγο-πολὺ νὰ ἔχετε καταλάβει πόσο ἄδειος εἶναι ὁ κόσμος χωρὶς Αὐτόν, καὶ νὰ νιώθετε πόσο ἄδεια εἶναι ἡ καρδιά σας, ὅταν εἶναι ἀπὼν Ἐκεῖνος... Ἔτσι ὅσο μέγανος καὶ ἂν εἶναι ὁ κόσμος, ὅση ποικιλία καὶ ἂν ἔχουν τὰ ὠραῖα πράγματα, ὅσο ἄφθονες καὶ ἂν εἶναι οἱ πηγὲς τῶν ἀπολαύσεων, δὲν μποροῦν νὰ γεμίσουν τὸ μικρὸ σκεῦος τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς, ἡ ὁποία, ὄντας ἀθάνατη, μπορεῖ νὰ ικανοποιηθεῖ μόνο μὲ τὴν ἀθάνατη ζωή» (2).

Ο **ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς** στὸν [λόγο του στὴν Ἀνάληψη](#) ἀναφέρει: «Ἐγὼ νομίζω ὅτι μὲ τὴν φράση “ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν” δεικνύεται καὶ τὸ ὅτι οἱ μαθητὲς ἐστηρίχθησαν στὴν πίστη πρὸς αὐτόν μὲ αὐτὴν τὴν φανέρωση καὶ τὴν εὐλογία. Διότι δὲν ἐστάθηκε μόνο στὸ μέσο ὄλων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ στὸ μέσο τῆς καρδιάς καθενός, κι ἐστηρίχθηκε διὰ τῆς πίστεως· ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ λεχθεῖ καὶ γιὰ τὴν κάθε καρδιά ἐκεῖνο τὸ ψαλμικὸ “ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται”. Διότι ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα οἱ ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου ἔγιναν σταθεροὶ καὶ ἀμετακίνητοι. Ἐστάθηκε στὸ μέσο τους καὶ τοὺς λέγει, “εἰρήνη ὑμῖν”, τοῦτο τὸ γλυκὸ καὶ σημαντικὸ καὶ συνηθισμένο του προσφώνημα. Ἐπειδὴ ἡ εἰρήνη εἶναι διπλή, αὐτὴ δηλαδὴ ποὺ ἔχουμε πρὸς τὸν Θεὸ ποὺ εἶναι κατ' ἐξοχὴν γέννημα τῆς εὐσεβείας, καὶ αὐτὴ ποὺ ἔχουμε οἱ ἄνθρωποι μεταξύ μας» (3).

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στὴν [ὁμιλία του στὴν Ανάληψη](#) λέει: «Ὅπως ἔμεινε ἔκπληκτη ἡ γῆ ὅταν εἶδε ὅτι εἶχε σῶμα ὁ Σωτῆρας καὶ μὲ τὴν θεϊκὴ του δύναμη διέταξε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσα, ἔτσι καὶ ὁ οὐρανὸς βλέποντας μὲ κατάπληξη τὸ Θεὸ μὲ σῶμα, λέγει “Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ Βασιλιὰς τῆς δόξης”; Καὶ πρόσεχε τὸ θαυμαστό. Ὁ Σωτῆρας, ὅταν ἦλθε στὸν κόσμον ἔφερε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ ὅταν ἀνέβηκε στοὺς οὐρανοὺς, ἔφερε μαζί του σῶμα ἅγιο, γιὰ νὰ δώσει στὸν κόσμον ἐγγύηση σωτηρίας, τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸ σῶμα του εἶναι στὸν οὐρανό, καὶ τὸ Πνεῦμα του εἶναι κοντά μας, κάτω στὴ γῆ. Ἐγινε ἓνα γένος, Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων» (4).

Ὁ δὲ ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς [θὰ προσθέσει](#): «Εὐλογημένε, πολυεύσπλαχνε Κύριε, πόσο μεγάλο εἶναι τὸ ἔλεός σου! Ἡ ἱστορία τῆς ἔλευσῆς Σου στὸν κόσμον ξεκίνησε μὲ εὐλογία καὶ τελειώνει μὲ εὐλογία. Ὅταν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ ἀνάγγειλε τὴν ἔλευσή Σου στὸν κόσμον, χαιρέτησε τὴν Παναγία Μητέρα Σου μὲ τὰ λόγια: “Χαῖρε, κεχαριτωμένη!”. Τώρα ποὺ ἀποχαιρετᾶς ἐκείνους ποὺ πίστεψαν σὲ Σένα, ἀνοιξες διάπλατα τὰ χέρια Σου καὶ τοὺς ἔδωσες τὴν εὐλογία Σου! ὦ, ὑπερευλογημένε! ὦ, πηγὴ κάθε εὐλογίας! Εὐλόγησε καὶ μᾶς, ὅπως εὐλόγησες τοὺς ἀποστόλους Σου!» (5).

1. Φιλοκαλία τόμ. Β΄ σελ. 128

2. Ἡ Θεολογία τῆς καρδιάς, Ἅγιος Φιλάρετος Μόσχας, Ἐκδ. Ἰνδικτος σελ. 135

3. Γρηγορίου Παλαμᾶ Ε.Π.Ε., τόμ. 10, σελ. 31

4. Ἰ. Χρυσοστόμου Ε.Π.Ε., τόμ. 36, σελ. 285

5. Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, "Ἀναστάσεως Ἡμέρα" ὁμιλίες, ἐπιμέλεια, Πέτρου Μπότση, σελ. 213

("Ὁρθόδοξος Τύπος", ἀρ. φύλ. 1979, 14 Ἰουνίου 2013)

(Πηγή ηλ. κειμένου: anavaseis.blogspot.gr)